

Tale om et nyt Fort, idet der hidtil med stor Tjæle og fuldkommen korrekt kun har været Tale om det gamle Batteri, som det ærede Medlem i sin Tid har faaet os til at bevilge Penge til at forbedre. Hidtil har der kun været Tale om at reparere det gamle Batteri, medens vi nu derimod — for at være klar paa Stillingen — gaa over til et nyt Batteri. Dette negte vi aldeles ikke. Men nu er Spørgsmaalet altsaa blot dette: Er det at foretrække at reparere det gamle Batteri fremfor at faae et nyt Batteri, naar det koster ligemeget? Og saa længe som det ærede Medlem ikke kan overbevise mig om, at der er Fordel ved at holde paa det gamle Batteri, saa foretrækker jeg det nye Batteri, som i alt Fald har nogle utvivlsomme Fordele fremfor det gamle. — Her til skal jeg indskrænke mig.

Solstein-Ledborg: Jeg beder mange Gange at undskyldes, at jeg atter maa tage Ordet, men den ærede Ordførers sidste Bemærkninger og hans direkte Opfordring til mig om at tage mit andet Forslag tilbage nøde mig til at svare ham. Jeg kan kun beklage, at den ærede Ordfører har nødt mig til at komme ind paa Nærligheden af den Gjenbevilling, som den høitærede Krigsminister har forlangt, thi jeg havde meget hellere tiet helt stille om denne Ting og ladet det gaa, saaledes som det nu var kommet. Naar vi nu imidlertid endelig skulle tale derom, saa vil det ærede Medlem vistnok indrømme, at det virkelig ikke er opløst af den høitærede Minister, at der her foreligger en ligefrem Gjenbevilling. Det, som Pengene oprindeligt vare bevilgede til, var til at anstafte og at anstille Forsøg med tre bestemte Typer af Kugleprøver, men dette er ikke sket. Der er anstillet Forsøg med og anstafte to Typer — og der er ganske vist anstafte to Exemplarer af den ene Type —, og det er til denne Anstafelse og til at anstille Prøver og Forsøg med det andet Exemplar af den anden Type af Kugleprøver, som ikke er bevilget, at der nu her forlanges en Gjenbevilling, som forresten allerede synes at være brugt. Jeg kan nu ikke se, at dette i nogen Maade skulde være en Opfordring til at give efter i dette Spørgsmaal, men forøvrigt vil jeg sige, at jeg lægger mindre Vægt paa, at der her er gjort en Anstafelse, som ikke er ganske i Overensstemmelse med Bevillingen. Det, at denne Anstafelse er sket, inden Lillægsbevillingsloven

blev vedtagen, faar at passere; men det, som det her dreier sig om, er efter min Mening, at man fra Folkethingets Side gennem en Afstemning faar en Udtalelse om, at den Form for Erhvervelsen af en Bevilling, at man erhverver den under Navn af en Gjenbevilling, naar den i Virkeligheden er en ny Bevilling, ikke bør finde Sted paa Lillægsbevillingsloven. Herom er det, det dreier sig, og denne Afstemning har efter min Mening kun denne Betydning. Jeg havde derfor ventet, at den ærede Ordfører havde sluttet sig til mig i denne Sag, saa meget mere som Pengene jo ere brugte og Sprøiten kjøbt og ogsaa prøvet. Altsaa, det havde været det Allerjæmpeste, om den ærede Ordfører havde taget Tingene ifølge den Betydning, som det maa indrømmes, at den har, nemlig som et Forsøg paa at faae en Udtalelse her, som vilde have Værd, idet den vilde drive bort fra den mindre heldige Maade at affatte Lillægsbevillingen paa, som i de senere Aar mere og mere er bleven Skik. — Med Hensyn til Forretningen søgte den ærede Ordfører et stærkt Tryk. Den ærede Ordfører søgte i Begyndelsen at gjøre det til en Station, men det maatte det ærede Medlem efterhaanden opgive, og saa blev det igjen til et Batteri. Jeg tror nu, at det ærede Medlem gjerne kunde være ligesaa aaben som den høitærede Minister og kalde det et Fort. Spørgsmaalet, som det her dreier sig om, er: Skulle vi eller skulle vi ikke gaa bort fra, hvad Thinget i gamle Dage har vedtaget, nemlig ikke at foretage Noget, der præjudicerer en Ordning af vort Forsvarsvæsen, forinden en dertil sigtende Stat er vedtagen og i det Hele saadanne Garantier komme tilstede, som vi maa fordræ, med andre Ord, skulle vi nu gaa til at bygge faste Forter eller skulle vi ikke forlade vort gamle Standpunkt? Det er Spørgsmaalet militært og principielt set. Finantsielt betragtet er Spørgsmaalet: Skulle vi bygge et nyt Fort, som kan komme til at koste os maasse meget Mere, end der her er Tale om, thi efter hvad den høitærede Minister idag har sagt, tror jeg ikke, at man kan søle sig beroliget med, hvad der i Fremtiden vil kunne blive forlangt fra krigsministeriel Side. Vi kunne jo dog ikke som den ærede Ordfører forpligte os til at følge den høitærede Minister til enhver Tid. Jeg vil sige, at efter hvad jeg har hørt den ærede Ordfører udtale idag om det nye og det gamle Fort, forekommer det mig, at der er endnu mere Grund